

ผลของการใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูทที่มีต่อความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

The Effects of using the Murdoch Integrated Approach (MIA) with Online Game Kahoot
for English Reading Comprehension of Primary 3 Students.

ภัทรมน บรรณจิต สวัสดิ์ชัย ศรีพนมธนากร และชวนพบ เอี้ยวสานุรักษ์

Phattaramon Bannajit, Sawatchai Sripanomtanakorn and Chuanpob laosanuruk

ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Faculty of Education, Rambhai Bami Rajabhat University.

E-mail: Packphattaramon@gmail.com

Received: September 9, 2024; Revised October 28, 2024; Accepted: November 8, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 2) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยอแซฟวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมชนิดทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) เกมคาฮูท

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare the English reading comprehension of Primary 3 students learning by the Murdoch integrated approach (MIA) with online game Kahoot between before and after learning, and 2) to compare the English reading comprehension of Primary 3 students learning by the Murdoch integrated approach (MIA) with online game Kahoot and normal learning. The sample used in this research were the Primary 3 students studying at Josephvithaya school during the first semester of academic year 2024 of 2 classroom. They were

randomized to be in an experimental group consisted of 30 students and the control group consisted of 30 students. The research instruments were 1) the lesson plans using the Murdoch integrated approach (MIA) with online game Kahoot, 2) the lesson plans using the and normal learning, and 3) English reading comprehension test. The statistics used were mean, standard deviation, t-test and one-way ANCOVA.

The results of the study were as follows.

1. The Primary 3 students who learned by the Murdoch integrated approach (MIA) with online game Kahoot showed their English reading comprehension had after learning higher than before learning with the statistically significant at the level of .01.

2. The Primary 3 students who learned by the Murdoch integrated approach (MIA) with online game Kahoot showed their English reading comprehension had after learning higher than normal learning with the statistically significant at the level of .01.

Keywords: English reading comprehension, The Murdoch integrated Approach, Online game Kahoot

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และทำให้ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรอันไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ มาช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จะเห็นได้ว่า ภาษาต่างประเทศที่ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทยและคนทั่วโลกมากที่สุด ก็คือ ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาที่มีความจำเป็นอย่างมากและยังเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างในประเทศและต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นเพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อการศึกษา รวมถึงเพื่อการถ่ายทอดวัฒนธรรมต่าง ๆ ของประเทศนั้น ๆ จนหลายคนได้ให้คำนิยามของภาษาอังกฤษว่าเป็น ภาษาสากล (Global language) จึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่สอง คนส่วนใหญ่จำเป็นต้องเรียนรู้ พัฒนาหน้าที่การเรียนรู้ และการงานของตนเอง (วรภรณ์ พูลสวัสดิ์, 2564)

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่กำหนดให้ผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรในด้านสาระสำคัญต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น รวมไปถึงภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก โดยมุ่งเน้นผู้เรียนมีความสามารถในทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาในปัจจุบันจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เมื่อเปรียบเทียบความสำคัญของทักษะทางภาษานั้นแล้ว ทักษะที่มีสำคัญกว่าทักษะอื่น ๆ ก็คือ ทักษะด้านการอ่าน (กมลวรรณ โคตรทอง, 2558) เป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญในด้านภาษา ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือ ตำราเรียน อ่านนิตยสาร อ่านสื่อสิ่งพิมพ์ อ่านบทความ

ทางวิชาการ อ่านงานวิจัย รวมไปถึงการอ่านข้อมูลข่าวสารบนสื่อออนไลน์ (สุภิญญา ยีหมัดอะห์ลี, 2556) การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้น ไม่ใช่เพียงแต่การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง หรือรวดเร็วเท่านั้น นอกจากความสามารถในการอ่านแล้วสิ่งที่ผู้อ่านจะต้องมี คือ ความเข้าใจ ในเรื่องราวหรือสาระสำคัญของเนื้อหาที่อ่านด้วย เมื่อผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการสิ่งที่อ่านแล้ว (พัชร ชวนฤทัย, 2556) ก็สามารถสื่อสาร ความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านได้และในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์สำคัญบางอย่างระหว่างภาษา กับความคิดที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะ จดจำกลุ่มคำและรู้ความหมายของคำหรือกลุ่มคำนั้น ๆ โดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสรุปความหรือตีความ จนกระทั่งได้ ความหมายจากสิ่งที่อ่านตามความต้องการของผู้เขียนแล้ว (ภูมินทร์ เหลาอำนาจ, 2555) ดังนั้น การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้ สามารถใช้ในการแสวงหาความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และช่วยให้พัฒนาในทักษะอื่น ๆ ควบคู่ไปด้วยกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความเข้าใจในการอ่าน เป็นการเรียนรู้และความคิดของผู้เขียนจากเรื่องราวที่ผู้อ่านได้ โดยเริ่มจากความเข้าใจในระดับ ตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ เป็นระดับความเข้าใจที่ส่วนใหญ่เป็นความเข้าใจในระดับคำ และความคิดของผู้เขียนที่ สามารถบอกได้ว่าสิ่งที่อ่านไปคืออะไร ลำดับต่อมาคือความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretive Comprehension) ผู้อ่านจะต้อง พยายามหาความสัมพันธ์เปรียบเทียบข้อมูลเข้าใจลำดับเหตุการณ์ ทราบความสัมพันธ์ของเหตุผล และตีความข้อมูลทั่วไป นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องประเมินความคิดของผู้เขียน ตัดสินใจยอมรับหรือปฏิเสธ หรือนำข้อมูลเหล่านั้นไปประยุกต์ได้ คือ ความเข้าใจระดับการนำไปใช้ (Applied Comprehension) แต่การอ่านแล้วผู้อ่านไม่เกิดความเข้าใจ แสดงว่า ผู้อ่านไม่เข้าใจ ในคำศัพท์ เนื้อหา การเดาความหมายของศัพท์ตามรายละเอียดต่าง ๆ การอ้างอิงความคิดของผู้เขียน รวมทั้งไม่สามารถลำดับเหตุการณ์ จับใจความสำคัญ หรือใจความหลักของเรื่อง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดของเรื่อง ไม่สามารถบอกวัตถุประสงค์หลัก หรือเจตนาหลักอารมณ์ ความรู้สึก หรือเจตนาของผู้เขียนได้ รวมทั้งการตีความความหมายของข้อความบางอย่างที่ซ่อนอยู่ได้ (อริตา ประพันธ์พจน์, 2565)

จากสภาพปัจจุบันที่เกิดขึ้น พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในประเทศไทย มีผลการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ และคะแนนลดลงเรื่อย ๆ พิจารณาได้จากผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบในสาระการเรียนรู้ ในสาระที่ 1 คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประจำปีการศึกษา 2564 ในระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 39.22 ในระดับจังหวัด มีคะแนน เฉลี่ยร้อยละ 44.04 ในระดับโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.74 และ ปีการศึกษา 2565 ในระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.84 ในระดับจังหวัดมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 45.44 ในระดับโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51.31 และปีการศึกษา 2566 ในระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.32 ในระดับจังหวัด มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.97 ในระดับโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 46.62 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2566) จากการรายงาน ผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับประเทศไทย ในระดับจังหวัดจันทบุรี และในระดับโรงเรียนยอแซพวิทยา เห็นได้ว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ย ที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ในสาระการเรียนรู้ในสาระที่ 1 คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ ประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล จากการไม่เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียน ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนยอแซพวิทยาในปีการศึกษา 2564 มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.21 ในปีการศึกษา 2565 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 41.51 และในปีการศึกษา 2566 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 39.87 (ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา, 2566) เห็นได้ว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน ทั้งนี้ถือว่าเป็นปัญหาที่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการแก้ไขโดยวิเคราะห์วิธีการ และหาสาเหตุที่ทำให้ค่าเฉลี่ยคะแนนของผลการทดสอบทางการศึกษาการประเมิน คุณภาพการศึกษาระดับชาติ (O-NET) และผลการเรียนลดลง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษที่มีผลต่อความเข้าใจ ของผู้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาผู้เรียนให้มีพื้นฐานการอ่านเพื่อเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น อย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะความรู้ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและมีสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นหลักให้ได้ลงมือ ปฏิบัติจริงและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากที่จะเรียนรู้ จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการอ่าน

แบบต่าง ๆ ที่สามารถใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้วิจัยพบว่า มีวิธีการสอนการอ่านที่เหมาะสมและสามารถนำมาแก้ปัญหาข้างต้นได้คือการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ หรือ เรียกว่า “MIA” (Murdorh Intergrated Approach) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีกระบวนการขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น และเป็นการจัดกิจกรรมการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรง โดยมีทั้งหมด 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือ ขั้นตอนให้ผู้สอนจะต้องตั้งคำถาม หรือข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่าน 2) ขั้นตอนการทำความเข้าใจกับคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) คือ ขั้นตอนให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ เพื่อให้อ่านเกิดความมั่นใจว่าคำศัพท์ 3) ขั้นตอนการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the Text) คือ ผู้สอนแจกเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนอ่านตามเวลาที่กำหนด 4) ขั้นตอนการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the Text) คือ การตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน 5) ขั้นตอนการถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring Information) คือ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำความรู้จากเรื่องราวที่อ่านมานำเสนอใหม่ในรูปแบบอื่น 6) ขั้นตอนการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงโครงสร้างอนุเจต (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) คือ ผู้สอนจะต้องเตรียมชิ้นส่วนของประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และ 7) การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correction) คือ การประเมินผลการเรียนรู้อีกครั้ง หลังจากที่ได้ทำการประเมินผลในเกือบทุกขั้นตอนแล้ว การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์จากดังกล่าวเป็นวิธีที่มุ่งเน้นกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมไปถึงลักษณะสำคัญของการจัดการสอนโดยวิธีนี้คือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงให้อยู่ในรูปแบบบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เข้าด้วยกันไปจะเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษ ในส่วนทักษะอื่น ๆ ที่ไม่ได้เน้นก็ควรพัฒนาทักษะไปพร้อม ๆ กัน (Murdorh,1986)

นอกจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ ผู้วิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ดึงดูดความสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนรู้และช่วยให้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทางหนึ่งก็คือ การเรียนรู้ผ่านเกม (Game-Based Learning) เป็นกระบวนการที่ผู้สอนนำมาใช้ในกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกาและนำเนื้อหารวมถึงข้อมูลของเกมมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้ ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้เล่นเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสูง ปัจจุบันเทคโนโลยีได้ถูกนำมาใช้ในฐานที่เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนมากขึ้น (กิ่งกมล ศิริประเสริฐ และกอบสุข คงมนัส, 2564) ซึ่งเกมคาฮูท (Kahoot) เป็นเกมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอนช่วยให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน โดยเป็นเครื่องมือช่วยในการประเมินผล โดยผ่านการตอบคำถาม การอภิปราย หรือการสำรวจความคิดเห็น ถือเป็นเครื่องมือสำหรับผู้สอนเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน ในรูปแบบของเกมคาฮูท จัดเป็นสื่อการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยคำถามปรนัย การอภิปราย หรือการสำรวจ จะถูกฉายขึ้นบนจอในห้องเรียน ทั้งนี้ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการตอบคำถามได้ผ่านทางคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือโทรศัพท์ของตนเอง ที่มีการเชื่อมต่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องมือจากดังกล่าวเกมคาฮูทการช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน อันจะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพจากประสบการณ์โดยตรงของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้จึงศึกษาผลของการใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ด็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อดึงดูดความสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนรู้และทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่เป็นความสามารถที่จะนำความรู้และความเข้าใจในบทเรียน โดยผลวิจัยมีแนวทางในแก้ปัญหาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนที่ยังอ่านไม่ออก และยังไม่เข้าใจเพราะผู้เรียนได้ฝึกวิธีก่อนการอ่าน ขณะอ่านและหลังการอ่าน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการอ่านและยังให้ความสำคัญของปัจจัยในด้านสติปัญญา อารมณ์ และความรู้สึกของผู้อ่านด้วย รวมทั้งใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนยอแซฟวิทยา มีจำนวน 4 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 150 คน

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยอแซฟวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 60 คน ซึ่งได้รับการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) หลังจากนั้นทำการกำหนดให้ตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท และกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันภาษาอังกฤษได้กำหนดไว้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) ซึ่งดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ได้มาจากการสุ่ม มีการวัดก่อนและหลังให้สิ่งทดลอง (Non-Randomized Control-Group Pretest Posttest Design)

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	การทดสอบก่อน	การจัดกระทำ	การทดสอบหลัง
E	T _{1E}	X ₁	T _{2E}
C	T _{1C}	X ₂	T _{2C}

- เมื่อ E แทน กลุ่มทดลอง/กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์(MIA) ร่วมกับเกมคาซูท
- C แทน กลุ่มควบคุม/กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
- X₁ แทน การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท
- X₂ แทน การจัดการเรียนรู้แบบปกติ
- T_{1E} แทน การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง
- T_{2E} แทน การทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

T_{1C} แทน การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม

T_{2C} แทน การทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยมีวิธีการดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท ที่ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ ขั้นการถามนำก่อนการอ่าน ขั้นการหาความหมายของคำศัพท์ ขั้นการอ่านเนื้อเรื่อง ขั้นการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ขั้นการถ่ายโอนข้อมูล ขั้นการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงประโยคโครงสร้างอนุเขต และขั้นการประเมินและแก้ไข จำนวน 4 แผน ใช้เวลา 8 ชั่วโมง ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการแปลผลความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการประเมินระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับ ($\bar{x} = 4.83$) และเมื่อพิจารณาผลการประเมินแยกแต่ละรายการพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.60 ถึง 5.00 โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ งานวิจัยนี้ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันภาษาอังกฤษ ที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นฝึก ขั้นการนำไปใช้ และขั้นสรุป จำนวน 4 แผน ใช้เวลา 8 ชั่วโมง ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการแปลผลความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการประเมินระดับความเหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับ ($\bar{x} = 4.75$) และเมื่อพิจารณาผลการประเมินแยกแต่ละรายการพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20 ถึง 5.00

3. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจุดประสงค์ของแบบทดสอบแบ่งตามหลักความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเข้าใจคำศัพท์ และไวยากรณ์ 2) ด้านการเข้าใจบทความ และ 3) ด้านการจับใจความและสรุปความของเรื่อง เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดย นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .05 ขึ้นไป นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว หาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก ซึ่งคัดเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับตัวอย่าง ข้อสอบมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .22-.78 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .22-.89 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบได้เท่ากับ .89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อขอเก็บข้อมูลการวิจัย
2. ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ ความสำคัญ และแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. ผู้วิจัยทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนของผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน
4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้ โดยกลุ่มทดลอง ใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ ร่วมกับเกมคาซูท จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง และกลุ่มควบคุม ใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง
5. เมื่อสิ้นสุดการทดลองการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน บันทึกผลการทดสอบไว้เป็นคะแนนหลังเรียน
6. ผู้วิจัยนำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม ไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบที่กรณีตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples)
2. ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมชนิดทางเดียว (One-way ANCOVA)

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท ก่อนเรียนกับหลังเรียน ด้วยสถิติการทดสอบแบบกลุ่มสัมพันธ์ ก่อนเรียนกับหลังเรียน ได้ผลดังตารางที่

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท ก่อนเรียนกับหลังเรียน

คะแนน	n	$\bar{x}$	S	t	p
ก่อนเรียน	30	14.90	2.37	19.446**	.001
หลังเรียน	30	25.00	2.27		

**p < .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.90 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.00 คะแนน เมื่อนำค่าเฉลี่ยทั้งสองไปทดสอบความแตกต่าง พบว่านักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท และนักเรียนกลุ่มที่ได้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมชนิดทางเดียว เพื่อทำการปรับค่าเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน โดยขจัดอิทธิพลของตัวแปรร่วม คือ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนออก ก่อนทำการเปรียบเทียบ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน และค่าเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน หลังจากขจัดอิทธิพลของตัวแปรร่วมแล้ว

กลุ่ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		$\bar{X}'$
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	
กลุ่มทดลอง	14.90	2.37	25.00	2.27	24.64
กลุ่มควบคุม	13.60	2.57	19.40	2.81	19.76

หมายเหตุ $\bar{X}'$ คือ ค่าเฉลี่ยที่ขจัดอิทธิพลของตัวแปรร่วมแล้ว

จากตารางที่ 3 พบว่า เมื่อทำการขจัดอิทธิพลของตัวแปรร่วมแล้ว ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เท่ากับ 24.64 และ 19.76 ตามลำดับ

จากนั้นผู้วิจัยจึงได้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านหลังการทดลองของนักเรียน กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท และนักเรียนกลุ่มการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมชนิดทางเดียว ได้ผลวิเคราะห์ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม (b)	333.442	1	333.442	70.167**	.001
ภายในกลุ่ม (w)	270.871	57	4.752		
รวม (t)	604.313	58			

** p < .01

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ($\bar{X}' = 24.64$) สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ($\bar{X}' = 19.76$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัย มีประเด็นที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนชัดเจน และเป็นการจัดกิจกรรมการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรง รวมไปถึงลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้นี้คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงจะอยู่ในรูปแบบบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เข้าด้วยกัน จะเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งเป็นพิเศษ ในส่วนทักษะอื่น ๆ ที่ไม่ได้เน้นจะพัฒนาทักษะไปพร้อม ๆ กัน (Murdorch, 1998) ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เน้นทักษะการอ่านและพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเขียนไปพร้อม ๆ กัน และมีการบูรณาการร่วมกับเกมคาฮูท (Kahoot) ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีการทำกิจกรรมตอบคำถาม โดยผู้สอนตั้งคำถามไว้บนเกมคาฮูท ผู้เรียนต้องตอบให้เร็วและถูกต้อง โดยผู้เรียนใช้คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต เล่นเป็นรายบุคคลและแข่งขันในกลุ่มห้องโดยแอปพลิเคชันดังกล่าวจะรวมคะแนนแสดงผลที่หน้าจอของผู้สอนทุกครั้ง ที่ผู้เรียนตอบคำถาม และสรุปผลคะแนนว่าใครเป็นผู้ได้คะแนนสูงสุด ต่ำสุดผู้เรียนจะรู้ผลทันทีว่าตนตอบถูกหรือตอบผิด อีกทั้งผู้สอนสามารถอธิบายเพิ่มเติมให้เข้าใจได้เมื่อพบว่า ผู้เรียนตอบผิดเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เกมนี้จะทำให้ผู้เรียนได้แข่งขันกับตนเอง และแข่งกับเพื่อนในกลุ่มห้อง จึงทำให้ผู้เรียนสนุกและผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมมากในชั้นเรียนมากขึ้นผลเป็นไปในทางเดียวกัน งานวิจัยของพัชรี ชวนฤทัย (2563) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธี MIA และการจัดการเรียนรู้โดยวิธี CIRC พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธี MIA หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของพร้อมเพื่อน จันทร์นวล (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อารมณ์ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่ง ผลวิจัยพบว่า หลังจาการเรียนรู้วรรณคดีไทย เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยาโดยใช้เกมคาฮูท นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนวรรณคดีไทยโดยใช้เกมคาฮูท อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.8

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ดีออกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติที่ใช้กระบวนการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชี้นำสอน 3) ชี้นำฝึก 4) ชี้นำไปใช้ และ 5) ชี้นำสรุป ซึ่งในขั้นตอนการสอนนั้น ผู้สอนจะใช้วิธีการอธิบายการยกตัวอย่าง และการให้คำแนะนำกับนักเรียน หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ลงมือทำใบงาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งแตกต่างจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ดีออกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท ที่มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจนทั้งหมด 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการถามนำก่อนการอ่าน 2) ขั้นตอนการหาความหมายของคำศัพท์ 3) ขั้นตอนการอ่านเนื้อเรื่อง 4) ขั้นตอนการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง 5) ขั้นตอนการถ่ายโอนข้อมูล 6) ขั้นตอนการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงประโยคเป็นโครงสร้างอนุเฉท และ 7) ขั้นตอนการประเมินและแก้ไข จากในการทำกิจกรรมในขั้นตอนการถามนำก่อนการอ่าน และการทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยคและเรียงประโยคเป็นโครงสร้างอนุเฉท และบูรณาการร่วมกับเกมคาฮูท เพื่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ การอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนกับนักเรียน และการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดความสนุกสนาน โดยมีการตอบคำถามแข่งขันกับตนเองและแข่งขันกับเพื่อนในกลุ่มห้อง จึงทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายและสามารถรู้ผลจากการทำตอบคำถามในเนื้อเรื่องที่เรียนได้ทันที ซึ่งทำให้ผู้สอนสามารถอธิบายเพิ่มเติมให้ผู้เรียนเข้าใจได้ เมื่อพบว่าผู้เรียนตอบผิดเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ทำให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากขึ้น จากความแตกต่างของการจัดการเรียนรู้ที่กล่าวมา จึงทำให้ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ดีออกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาฮูท สูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งผลเป็นไปในทางเดียวกันกับงานวิจัยของแนววัน มนูญาราม (2564) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีออกซ์ (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนอ่านของเมอร์ดีออกซ์ (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดีขึ้น และงานวิจัยของชลธิชา เลิศวิสุทธินันท์ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองสุภาพ โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเกม Kahoot ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพสูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนของโรงเรียนร้อยละ 60 และโดยเฉลี่ยได้คะแนนความสามารถร้อยละ 90.55 สูงกว่าเกณฑ์ระดับคะแนนของโรงเรียนร้อยละ 60 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า อยู่ในระดับดีเยี่ยม ร้อยละ 90 ระดับดีมากร้อยละ 2.50 และระดับดีร้อยละ 7.50 นักเรียนทุกคนมีความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อน โดยมีคะแนนเพิ่ม 19-48 คะแนน และนักเรียนทั้งชั้นมีความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสอนทั้งหมด 7 ขั้นตอนและมีการบูรณาการกับเกมในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งอาจทำให้เวลาในการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ต่อเนื่องกัน หากเว้นระยะเวลาในการสอนไปหลายวัน อาจต้องมีการกระตุ้นและทบทวนเนื้อหาก่อนหน้านี้ให้กับผู้เรียนใหม่

2. ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้สอนควรมีการเสริมแรงจูงภายในให้ผู้เรียน เช่น การกล่าวชมเชย และการเสริมแรงจูงภายนอกให้ผู้เรียน เช่น การมอบของรางวัล เป็นต้น เพื่อเป็นการเสริมแรงให้กับผู้เรียนที่ทำกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละกิจกรรม และการให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่ได้คะแนนต่ำสุดในแต่ละกิจกรรมให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (MIA) ร่วมกับเกมคาซูท ที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้ในลักษณะเดียวกันกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ โดยปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน

2. ควรมีการศึกษาการวิจัยในทักษะอื่น ๆ ที่ความจำเป็นต่อภาษาอังกฤษ เช่น ทักษะการพูด ทักษะการฟัง และทักษะการเขียน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กมลวรรณ โคตรทอง. การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2558.

กิงมล ศิริประเสริฐ และกอบสุข คงมนัส. ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน ร่วมกับเกม Kahoot วิชาภาษาอังกฤษ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2564.

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. คู่มือการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล. กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมการค้าต่างประเทศ, 2558.

ชลธิชา เลิศวิสุทธินันท์. การพัฒนาความสามารถในการแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพโดยใช้แบบฝึกทักษะ ร่วมกับ KAHOOT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต, 2562.

ทดลองทางการศึกษาแห่งชาติ, สถาบัน. รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน. (ออนไลน์) (อ้างเมื่อ 29 มีนาคม 2567) จาก <http://www.niets.or.th/th/>. 20 มีนาคม 2567.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2545.

- พัชรี ขวนฤทัย. การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดเรียนรู้โดยวิธี MIA และการจัดการเรียนรู้โดยวิธี CIRC. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2563.
- พร้อมเพื่อน จันทน์นวล. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม KAHOOT เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้วรรณคดีไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต, 2560.
- ภูมินทร์ เหลาอำนาจ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, 2555.
- ยอแซฟพิทยา, สถานศึกษา. รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา. (ออนไลน์) (อ้างเมื่อ 13 พฤษภาคม 2567). จาก <https://sso.opec.go.th/regis/>. 13 พฤษภาคม 2567.
- วรารณ พูลสวัสดิ์. การจัดการเรียนรู้แบบ MIA เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการคิด วิเคราะห์ วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2564.
- แวววัน มนุชาราม. การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนอ่าน ของเมอร์ต็อก (MIA) ร่วมกับเทคนิคหมวก 6 ใบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2564.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2551.
- สุภิญญา ยี่หมัดอะหลี. ผลการใช้วิธีสอนแบบ MIA ร่วมกับเทคนิคผังกราฟิก ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2556.
- อติตา ประพันธ์พจน์. ผลของการใช้วิธีการสอนอ่านแบบ MIA ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2564.
- Murdoch, George S. “A More Integrated Approach to the Teaching of Reading,” *English Teaching Forum*. 34 (January 1986): 9-15.